

Nº 59

KOSZTA JÓZSEF (1861-1949)

Muskátli, 1925 körül | Geranium, around 1925

Olaj, vászon | Oil on canvas, 50 x 40 cm
Jelezve jobbra lent | Signed bottom right: Koszta

KIÁLLÍTVA | EXHIBITED:

| Koszta József főművei köz- és magángyűjteményekben, Koszta József Múzeum, Szentes, 2006. szeptember 29. – november 12., kiáll. kat.: 34.o. (26. kép)

REPRODUKÁLVA | REPRODUCED:

| Szinyei Merse Anna: Koszta József. Kossuth Kiadó – MNG, Budapest, 2014, 64. o. (46. kép)

Kezdő ár | Starting price: 7 500 000 Ft / 19 737 EUR

Becsérték: 10 000 000 – 15 000 000 Ft

Estimate: 26 316 – 39 474 EUR

1. Henri Fantin-Latour: Muskátli, 1888

2. Odilon Redon: Muskátli, 1910 körül

„Bárhol rendeztünk is külföldön az utóbbi évtizedekben magyar művészeti kiállítást, mindenütt Koszta József volt annak egyik ünnepeltje. Akár Keleten, akár Nyugaton mutattuk be képeit, mindig őszinte elismerés fogadta alkotásait. A tanulatlan, naiv szemléletől a legpallérozottabb művészig mindenki megérezte, hogy istenálodta, tőzsgyökeres tehetséggel van dolga, aki ösztönös, keresetlen nyíltsággal, magahatározta módján hirdeti festői igéit, amelyekre születésénél fogva hivatott. (...) A színeknek a valóságbenyomástól eltérő együttese, fölfokozott tüze, a világosság és a sötétség ellentéte Kosztánál is jelentkezik. Csak úgy lehetett a lokális színek erejét a meleg napsütéssel, a közvetve éreztetett fénnel összeegyeztetni, ha függetlenül magát a valóság benyomásaitól. Amennyire csökken stílusának reálitása, annyira fokozódik művészi igazsága, meggyőző ereje. Önálló színharmóniában a parázsló pirosak, a világító fehérek, a meleg sárgák, a mély kékek viszik a fűszerepet. Többször a megnyugtató zöld és a választékos lila is csatlakozik hozzájuk, de utóbbi inkább a plein air színes árnyékainak emléke gyanánt. Árnyékai mindig sötétek, szinte feketék; a színfoltok és a sötétségek ellentéte fejezi ki a napsütés erejét. Az önálló színharmóniák azonban mindig valóságbenyomásokon alapulnak, sohasem érezzük, hogy Koszta visszaél ösztönösen megtalált stílusával. (...) Virág csendeleiteiben szenvedélye alábbhagy, önfeledt örömmel, szinte dédelgetve teremti meg a szekfűk, őszirózsák, muskátlik együttesét. Legtöbbször sötét, semleges háttérből csillognak ki a mesterkéletlen egyszerűséggel beállított csokrai.”¹

¹ Ybl Ervin: Koszta József. In: Magyar Művészet, 16. évfolyam, 1949, 2. sz. 60. o.

